

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

10. januar 2016

NEDELJA	JEZUSOV KRST
10.01.	<i>ob 7h za farane ob 8.30 na Pernovem za rajne starše Golavšek, obl. ob 10h za +Jožefo in Franca Šuperger, obl.</i>
Ponedeljek	Pavlin Oglejski
11.01.	<i>ob 7h za +Ireno Jelen Baša ter rajne Jelen in Cokan</i>
Torek	Tatjana
12.01.	<i>ob 7h za zdravje</i>
Sreda	Hilarij
13.01.	<i>ob 7h za rajne Jovanove iz Železnega</i>
Četrtek	Odon iz Jurkloštra
14.01.	<i>ob 8h na Pernovem za +Fanižo Verdel</i>
Petek	Absalom
15.01.	<i>ob 18h za +Emilijo Koprivec, osmina</i>
Sobota	Honorat
16.01.	<i>ob 7h za +Antona Dušak</i>
NEDELJA	2. MED LETOM
17.01.	<i>ob 7h za farane ob 8.30 na Pernovem za +Pepija Grebovšek ob 10h za +Terezijo Vengust, obl.</i>

*****

OB NEDELJI JEZUSOVEGA KRSTA

Ko je vse ljudstvo
prejemalo krst in je bil tudi
Jezus krščen ter je molil,
se je odprlo nebo:
in nadenj je prišel
Sveti Duh v telesni podobi
kakor golob;
in iz nebes se je začul glas:
»Ti si moj ljubljeni Sin,
nad teboj imam veselje.«

(Lk 3,21–22)

Lk 3,15–16.21–22

KRISTUS SE JE SPUSTIL NAJNIŽJE

»Jezus se pri krstu spusti v globine Jordana. Janez Krstnik se brani, da bi krstil Gospoda ter zatrjuje, da ni »vreden, da bi mu od vezal jermen njegovih sandal« (Lk 3,16). »To držo ponižnosti pokaže tako, da se izredno globoko prikloni. Zdi se, da je nemogoče, da bi se kdo še bolj ponižal kot Janez Krstnik. A Kristus se spusti še niže, spusti se v globino vod Jordana,« se zelo dobro spominjam besed slikarja p. Marka Rupnika, ko je razlagal svojo upodobitev Jezusovega krsta v papeževi kapeli Odrašenikove matere.

Kristus pri krstu stopi v globine Jordana, zato odslej ni nižave, ki bi bila oropana Božje navzočnosti. V našem življenju ni več stiske, trpljenja, globine, osamljenosti in težave, kamor Bog ne bi mogel. Bog ni z nami samo v višavah naših uspehov, ne, spremlja nas tudi v globini padca, temini trpljenja ter nižavi zapuščenosti ali razočaranja. Brez dvoma se je Kristus ponižal, »spustil« iz nebes že ob rojstvu, česar se spominjamo o božiču, toda svojo ponižnost dokazuje tudi na praznik svojega krsta, ko se spusti še niže, v globine Jordana. V vsej ponižnosti iz ljubezni sprejme svoje poslanstvo – s križem odrešiti ljudi. Kristusova ponižnost ni sama sebi namen, ampak je v službi odrešenja. Prav v tej ponižnosti ga Oče prizna za Sina in se zasliši glas: »Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje.« To je res pravi Božji služabnik, o katerem pravi Bog po preroku Izaiju v prvem berilu: »Moj izvoljeni, ki se ga veseli moja duša« (Iz 42,1).

Vsakogar, ki je ponižen in v iskreni ponižnosti sprejme poslanstvo, ki mu ga Bog namenja, Bog ljubi in je v Jezusu Kristusu Očetov ljubljeni sin, ki se ga Bog veseli.

Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem